

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 27 september 2005 *

I mål T-123/04,

Cargo Partner AG, med säte i Fischamend (Österrike), företrätt av advokaten
M. Wolner,

sökande,

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och
modeller) (harmoniseringsbyrån)**, företrädd av G. Schneider, i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 26 januari 2004 (ärende R 346/2003-1), om en ansökan om registrering av ordmärket CARGO PARTNER som gemenskapsvarumärke,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och V. Trstenjak,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 mars 2004,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga, som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 juli 2004,

efter förhandlingen den 9 mars 2005,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 14 maj 2002 ingav Cargo Partner AG en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse.
- 2 Det varumärke ansökan avsåg var ordmärket CARGO PARTNER.
- 3 De tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 36 och 39 i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning:
 - klass 36: "Försäkringsverksamhet"
 - klass 39: "Transport; emballering och förvaring av gods; anordnande av resor".

- 4 Genom beslut av den 19 mars 2003 avslog granskaren i enlighet med artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 40/94 ansökan om registrering, såvitt den avsåg tjänsterna transport, emballering och förvaring av gods, vilka omfattas av klass 39, med motiveringen att särskiljningsförmåga saknades och att det ifrågavarande ordmärket var av deskriptiv karaktär.
- 5 Den 19 maj 2003 överklagade sökanden granskarens beslut hos harmoniseringsbyrån, med stöd av artiklarna 57–62 i förordning nr 40/94, i den del det innebär avslag på ansökan om registrering av varumärket för de tjänster som nämnts i punkt 3 ovan.
- 6 Genom beslut av den 26 januari 2004 i ärende R 346/2003-1 (nedan kallat det omtvistade beslutet) avslog harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd överklagandet, med motiveringen att det sökta varumärket saknade särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 och fastställde sålunda granskarens beslut av den 19 mars 2003.
- 7 Vid bedömningen av särskiljningsförmågan hos ordmärket CARGO PARTNER påpekade överklagandenämnden att målgruppen utgörs av den engelsktalande allmänheten i sin helhet.
- 8 Överklagandenämnden ansåg i huvudsak att orden "cargo" och "partner", med beaktande av deras betydelse på engelska, saknar särskiljningsförmåga i förhållande till den aktuella listan av tjänster, vilken består av transporttjänster samt därmed sammanhängande tjänster såsom emballering och förvaring av gods. Överklagandenämnden ansåg att det engelska uttrycket "cargo partner" på tyska kan översättas med "Frachtpartner" eller "Transportpartner" och att ordsammansättningen är i överensstämmelse med de grammatiska reglerna för det engelska språket.

- 9 Överklagandenämnden underströk vidare, med hänvisning till en hemsida på Internet, att kännetecknet CARGO PARTNER redan användes som benämning för partners i transportbranschen. Överklagandenämnden tillade att det saknar betydelse att detta uttryck ännu inte tagits med i någon fackordbok.
- 10 Överklagandenämnden ansåg att det inte fanns något stöd för att kännetecknet CARGO PARTNER, som helhet betraktat, och bedömt i relation till tjänsterna i fråga, skulle utgöra något mer än summan av sina beståndsdelar. Överklagandenämnden slog fast att det förutnämnda kännetecknet saknade den minsta grad av särskiljningsförmåga som krävs för registrering och att det därför, i enlighet med artikel 7.1 b i förordning nr 40/94, inte kunde registreras.

Parternas yrkanden

- 11 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall
- ändra det omtvistade beslutet på så sätt att registrering av det sökta varumärket tillåts,
 - i andra hand återförvisa målet till harmoniseringsbyrån,
 - under alla omständigheter förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

13 Harmoniseringsbyrån har gjort gällande tre invändningar om rättegångshinder, två gällande talan i sig och den tredje gällande det första yrkandet. Sökanden ansåg däremot att talan kunde upptas till sakprövning.

Den första invändningen om rättegångshinder

Parternas argument

14 Harmoniseringsbyrån har gjort gällande rättegångshinder på den grunden att sökanden inte är företrädd i enlighet med artikel 19 i domstolens stadga. Harmoniseringsbyrån har erinrat om att i enlighet med denna bestämmelse måste en annan part än en institution eller en medlemsstat företrädas av en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna. Enligt ansökan skall

sökanden representeras av bolaget med begränsat ansvar, Gassauer-Fleissner Rechtsanwältte. Denna uppgift åtföljdes i ansökan av en underskrift som inte kunde identifieras som ett av namnen Gassauer eller Fleissner.

- 15 Harmoniseringsbyrån har i sin svarsinlaga medgett att en juridisk person kan vara behörig att uppträda som advokat genom sina bolagsmän, om dessa är behöriga att företräda den juridiska personen. Harmoniseringsbyrån har emellertid hävdad att det inte är förenligt med artikel 19 i domstolens stadga att en part företräds av en juridisk person under sådana omständigheter som i förevarande mål. Under förhandlingen har harmoniseringsbyrån framfört att en part måste företrädas av en fysisk person medan svaranden utfärdad rättegångsfullmakt för en juridisk person.
- 16 Harmoniseringsbyrån har dessutom hävdad att akten inte innehåller någon förteckning över bolagsmän behöriga att företräda Gassauer-Fleissner Rechtsanwältte. Harmoniseringsbyrån har gjort gällande att även om ett dokument bekräftar behörigheten för en viss Michael Wolner omnämns han inte som företrädare för firman vare sig i den fullmakt som sökanden lämnat eller i själva ansökan. För övrigt har inget utdrag ur handelsregistret avseende Gassauer-Fleissner Rechtsanwältte frambringats.
- 17 Harmoniseringsbyrån har därav dragit slutsatsen att det vid tidpunkten för ansökans ingivande inte visats att sökandens advokater var behöriga att företräda sökanden inför gemenskapsdomstolarna. Detta innebär ett åsidosättande av ett väsentligt formkrav och medför att förevarande talan ej kan prövas.

Förstainstansrättens bedömning

- 18 Som framgår av artikel 19 tredje och fjärde styckena i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 första stycket i samma stadga skall tillämpas på förfarandet vid

förstainstansrätten, kan endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) få företräda eller biträda en annan part än medlemsstater eller gemenskapernas institutioner vid förstainstansrätten (förstainstansrättens beslut av den 24 februari 2000 i mål T-37/98, FTA m.fl. mot rådet, REG 2000, s. II-373, punkt 20, och av den 9 september 2004 i mål T-14/04, Alto de Casablanca mot harmoniseringsbyrån — Bodegas Chivite (VERAMONTE), REG 2004, s. II-3077, punkt 9).

- 19 Det följer av artikel 21 första stycket i domstolens stadga, vilken enligt ovannämnda artikel 53 likaledes skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten, att ansökan skall vara undertecknad av någon som är behörig att företräda sökanden i enlighet med artikel 19 i domstolens stadga (beslut i det ovannämnda målet FTA m.fl. mot rådet, punkterna 21 och 22). Det krävs vidare, enligt artikel 43.1 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler, att originalexemplaret av varje inlaga skall vara undertecknat av partens ombud eller advokat. Underskriften av partens ombud eller advokat på originalexemplaret av varje inlaga är det enda sättet att säkerställa att en person som, i enlighet med artikel 19 i domstolens stadga, är behörig att företräda parten inför gemenskapsdomstolarna tar ansvar för en sådan handling (beslut i det ovannämnda målet FTA m.fl. mot rådet, punkterna 23 och 26).
- 20 Som framgår av bilagorna till ansökan har Wiens advokatsamfund intygat att Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte är upptagen på listan över advokatfirmor och att den genom sina befullmäktigade bolagsmän är behörig att verka som advokat i Österrike och att uppträda inför alla österrikiska domstolar.
- 21 I motsats till vad harmoniseringsbyrån hävdar, återfinns dessutom en förteckning över delägare i Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte i sidhuvudet i ansökan, däribland advokaten Michael Wolner. Av akten framgår att denne är registrerad som advokat hos Wiens advokatsamfund.

- 22 Av detta framgår att Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte, genom advokaten Michael Wolner, är behörig att uppträda i egenskap av advokat inför österrikiska domstolar.
- 23 För övrigt har advokaten Wolner som svar på en fråga från förstainstansrätten, genom fax mottaget av förstainstansrätten den 27 oktober 2004, bekräftat att det är hans underskrift som förekommer på de inlagor som ingetts av sökanden.
- 24 Under dessa omständigheter skall harmoniseringsbyråns första invändning om rättegångshinder ogillas.

Den andra invändningen om rättegångshinder

Parternas argument

- 25 Harmoniseringsbyrån har framhållit att ansökan inte uppfyller kraven enligt artikel 44 i rättegångsreglerna på grund av att redogörelsen för de åberopade grunderna är för kortfattad och inskränker sig till att göra gällande motsatsen till vad överklagandenämnden slagit fast. Harmoniseringsbyrån har erinrat om att det enligt förstainstansrättens rättspraxis inte är tillräckligt att åberopa åsidosättande av gemenskapsrätten. Det är nämligen nödvändigt att åberopa rättsliga eller faktiska omständigheter till stöd för ett sådant påstående (förstainstansrättens dom av den 7 juli 1994 i mål T-43/92, Dunlop Slazenger mot kommissionen, REG 1994, s. II-441, punkt 184, och av den 14 juli 1994 i mål T-77/92, Parker Pen mot kommissionen, REG 1994, s. II-549, punkterna 99 och 100). Harmoniseringsbyrån har vidare under förhandlingen gjort gällande att sökanden till stöd för förevarande talan åberopat samma argument som inför harmoniseringsbyrån.

Förstainstansrättens bedömning

- 26 Enligt artikel 21 i domstolens stadga och artikel 44.1 c i rättegångsreglerna skall varje ansökan innehålla en kortfattad framställning av grunderna för talan, och dessa uppgifter skall vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden skall kunna förbereda sitt försvar och förstainstansrätten skall kunna pröva talan. Detta gäller även för alla yrkanden, för vilka grunder och argument skall anges så att såväl svaranden som gemenskapsdomstolarna kan avgöra om de är välgrundade. (domen i det ovannämnda målet Dunlop Slazenger mot kommissionen, punkt 183).
- 27 För att talan skall kunna upptas till prövning måste, med hänsyn till kraven på rättssäkerhet och en god rättskipning, de väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för talan framgå, i vart fall i sammanfattning, på ett sammanhängande och förståeligt sätt av texten i själva ansökan (förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-387/94, Asia Motor m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-961, punkt 106, och förstainstansrättens beslut av den 29 november 1993 i mål T-56/92, Koelman mot kommissionen, REG 1993, s. II-1267, punkt 21).
- 28 I förevarande mål uppfyller ansökan kraven i artikel 21 i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 44.1 c i rättegångsreglerna skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten. Sökanden bestrider nämligen överklagandenämndens bedömning att det sökta ordmärket saknar särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94. Även om framställningen av grunderna till stöd för talan är knapphändig är den tillräcklig för att förstainstansrätten skall kunna identifiera de argument som utgör den rättsliga grunden för talan och de faktiska omständigheter som åberopas till stöd för denna.
- 29 Att helt eller delvis upprepa de argument som redan framförts inför harmoniseringsbyrån, och inte endast hänvisa till dessa, står inte i strid med artikel 21 i

domstolens stadga och artikel 44 i rättegångsreglerna. När en sökande bestrider den tolkning eller tillämpning av gemenskapsrätten som gjorts av harmoniseringsbyrån, kan nämligen de rättsfrågor som prövats av den senare ånyo prövas i en talan vid förstainstansrätten. Detta omfattas av den domstolsprövning som harmoniseringsbyråns beslut är underkastade enligt artikel 63 i förordning nr 40/94, i vilken anges att talan kan föras mot beslut av överklagandenämnden bland annat på grund av åsidosättande av fördraget, nämnda förordning eller någon rättsregel som gäller deras tillämpning.

30 Således skall harmoniseringsbyråns andra invändning om rättegångshinder ogillas.

Den tredje invändningen om rättegångshinder

Parternas argument

31 Harmoniseringsbyrån anser att överklagandet inte kan tas upp till prövning eftersom sökanden har begärt att det omtvistade beslutet skall ändras och registrering av kännetecknet CARGO PARTNER som gemenskapsvarumärke skall tillåtas. Förstainstansrätten kan nämligen inte medge registrering av ett sökt varumärke. Dels följer av artiklarna 233 och 63.6 i förordning nr 40/94, liksom av rättspraxis, att harmoniseringsbyrån själv skall vidta de åtgärder som krävs för att följa gemenskapsdomstolarnas domar (förstainstansrättens dom av den 8 juli 1999 i mål T-163/98, Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån (BABY-DRY), REG 1999, s. II-2383, punkt 53), dels är nästa steg i registreringsförfarandet inte registrering av det sökta varumärket utan offentliggörande av ansökan i enlighet med artikel 40 i förordning nr 40/94.

Förstainstansrättens bedömning

- 32 Harmoniseringsbyrån är enligt artikel 63.6 i förordning nr 40/94 skyldig att vidta de åtgärder som krävs för att följa gemenskapsdomstolarnas dom. Det ankommer därför inte på förstainstansrätten att rikta förelägganden till harmoniseringsbyrån. Det åligger nämligen den senare att rätta sig efter domslutet och domskälen i förstainstansrättens dom då den senare bifallit sökandens talan. En talan vars syfte är att förstainstansrätten skall förelägga harmoniseringsbyrån att fullfölja ett registreringsförfarande kan således inte upptas till prövning (förstainstansrättens dom av den 31 januari 2001 i mål T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mot harmoniseringsbyrån (Giroform), REG 2001, s. II-433, punkt 33, och av den 27 februari 2002 i mål T-34/00, Eurocool Logistik mot harmoniseringsbyrån (EUROCOOL), REG 2002, s. II-683, punkt 12).
- 33 Sökanden har emellertid, genom andrahandsyrkandet om återförvisning till harmoniseringsbyrån, implicit yrkat att beslutet skall ogiltigförklaras.
- 34 Om det dessutom, trots det sätt på vilket yrkandena har formulerats, av talan tydligt framgår att sökanden i sak begär att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras, kan talan upptas till prövning (förstainstansrättens dom av den 27 juni 1995 i mål T-169/94, PIA HiFi mot kommissionen, REG 1995, s. II-1735, punkt 17, och av den 19 juni 1995 i mål T-107/94, Kik mot rådet och kommissionen, REG 1995, s. II-1717, punkterna 30 och 32).
- 35 I förevarande mål skall det, med hänsyn till innebörden av den argumentation som sökanden anfört till stöd för sina yrkanden, anses att dessa i själva verket avser ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet. Sökanden har nämligen anfört argument som syftar till att visa att harmoniseringsbyråns avslag på ansökan om registrering av ordmärket CARGO PARTNER var rättsstridigt.

36 Således kan talan, i den mån den skall förstås på detta sätt, upptas till sakprövning.

Prövning i sak

37 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Den första avser åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 och den andra avser åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.

Den första grunden: Huruvida artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts

Parternas argument

38 Sökanden har erinrat om att domstolen i sin dom av den 20 september 2001 i mål C-383/99 P, Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, (REG 2001, s. I-6251), har slagit fast att varje märkbar avvikelse, i lydelsen av ett ordmärke som föreslagits för registrering, från den terminologi som i de berörda konsumenternas dagliga tal används för att beskriva varan eller tjänsten, eller deras väsentliga egenskaper, kan ge detta ordmärke en särskiljningsförmåga som gör det möjligt att registrera det som ett varumärke. Sökanden har lagt till att när en kombination av två ord i sig själv ger upphov, åtminstone genom association eller genom anspelning, till flera olika betydelser medför detta att tecknet inte är beskrivande (förstainstansrättens dom av den 31 januari 2001 i mål T-193/99, Wrigley mot harmoniseringsbyrån (DOUBLEMINT), REG 2001, s. II-417). Om, för övrigt, en kombination av ord kan ge kännetecknet en suggestiv innebörd räcker detta för att ge det senare

särskiljningsförmåga. Sökanden har i detta avseende åberopat förstainstansrättens dom av den 5 april 2001 i mål T-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft mot harmoniseringsbyrån (EASYBANK) (REG 2001, s. II-1259).

- 39 Sökanden har också erinrat om att om det är möjligt för målgruppen att lätt och omedelbart lägga ett ord på minnet innebär det att uttrycket, som helhet betraktat, tenderar att uppfattas som ett särskiljande kännetecken av målgruppen. Det är inte nödvändigt att ordet har ett minsta inslag av fantasi eller att det är särskilt ovanligt eller iögonfallande. Det är enbart förmågan att särskilja varor eller tjänster på marknaden, i förhållande till varor eller tjänster som erbjuds av konkurrenterna som utgör grunden för ett varumärke (domen i det ovannämnda målet EUROCOOL).
- 40 Sökanden har gjort gällande att, i förevarande mål, uttrycket "cargo partner" är ovanligt och således kan användas för att särskilja de produkter som avses. Detta påstående grundas huvudsakligen på de tre följande argumenten. För det första är det inte kännetecknet CARGO PARTNER som är det vanliga för att beskriva de ifrågavarande tjänsterna utan "your partner for cargo" eller liknande uttryck. Av detta skäl uppfattas uttrycket i fråga redan, av allmänheten, som särskiljande för de tjänster som sökanden erbjuder. För det andra, när ordet "partner" används med avseende på ett företag förväntar sig allmänheten att pluralformen av ordet används. Som sökanden för övrigt anfört under förhandlingen syftar ordet "partner" i förevarande mål inte på företagets organisation utan på en speciell relation med kunderna. För det tredje finns uttrycket "cargo partner" i sökandens firma och har sedan många år tjänat syftet att särskilja sökanden från dess konkurrenter.
- 41 Harmoniseringsbyrån har erinrat om att ett varumärke saknar särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 när det inte kan användas för att särskilja varor eller tjänster efter deras kommersiella ursprung. Så är vanligtvis fallet när ett varumärke endast beskriver varornas eller tjänsternas art eller deras egenskaper.

- 42 Harmoniseringsbyrån har betonat att sökanden inte motbevisat vad överklagandena nämnden påstått i punkt 19 i det omtvistade beslutet, att kännetecknet CARGO PARTNER används av företaget som beteckning för sina affärspartners på transportområdet. Enligt harmoniseringsbyrån stöds detta påstående av en hänvisning till en hemsida på Internet i det omtvistade beslutet, och ytterligare stöd kan ges i andra exempel, såsom ett meddelande från Air France där man presenterar sig som "cargo partner" för två Picassoutställningar i Indien, och ett meddelande från Cargo Counts, ett dotterbolag till Lufthansa, enligt vilket det är Frankfurts flygplats nya "cargo partner".
- 43 Enligt harmoniseringsbyrån är sökandens påstående enligt vilket det inte är "partner" i singularis utan "partners" i pluralis som används inom handeln inte styrkt utan är klart felaktigt.

Förstainstansrättens bedömning

- 44 Enligt lydelsen av artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 får "[v]arumärken som saknar särskiljningsförmåga" inte registreras. I artikel 7.2 i förordning nr 40/94 föreskrivs dessutom att "[p]unkt 1 skall tillämpas även om registreringshindren endast finns i endast en del av gemenskapen".
- 45 Det följer av lydelsen i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 att ett minimum av särskiljningsförmåga räcker för att registreringshindret i denna artikel inte skall vara tillämpligt (domen i det ovannämnda målet EUROCOOL, punkt 39).

- 46 Att kännetecknet i fråga enbart saknar ett inslag av fantasi, eller inte är ovanligt eller iögonfallande, kan inte innebära att varumärket saknar särskiljningsförmåga (domen i det ovannämnda målet EASYBANK, punkt 39).
- 47 Med ett varumärkes särskiljningsförmåga, i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94, avses att varumärket skall vara ägnat att säkerställa att den vara eller den tjänst som är föremål för registreringsansökan härrör från ett visst företag och, således, att särskilja denna vara eller tjänst från andra företags, samt att det följaktligen kan fylla varumärkets grundläggande funktion (domstolens dom av den 21 oktober 2004 i mål C-64/02 P, Harmoniseringsbyrån mot Erpo Möbelwerk, REG 2004, s. I-10031, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 48 Frågan huruvida ett kännetecken har särskiljningsförmåga kan endast bedömas dels i förhållande till de varor och tjänster för vilka registrering av kännetecknet begärs, dels i förhållande till hur målgruppen uppfattar kännetecknet (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Erpo Möbelwerk, punkt 43, förstainstansrättens dom av den 3 juli 2003 i mål T-122/01, Best Buy Concepts mot harmoniseringsbyrån (BEST BUY), REG 2003, s. II-2235, punkt 22, av den 3 december 2003 i mål T-305/02, Nestlé Waters France mot harmoniseringsbyrån (en flaskas form), REG 2003, s. II-5207, punkt 29, och av den 10 november 2004 i mål T-402/02, Storck mot harmoniseringsbyrån (karamellomslag), REG 2004, s. II-3849, punkt 48).
- 49 För att bedöma huruvida ett ordmärke har särskiljningsförmåga, är det lämpligt att utgå från perspektivet hos en konsument som talar det aktuella språket (domen i det ovannämnda målet Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, punkt 42).
- 50 I förevarande mål är de aktuella tjänsterna transport samt emballering och förvaring av gods, och målgruppen består av den engelsktalande allmänheten i sin helhet, såsom överklagandenämnden med rätta har funnit i det omtvistade beslutet.

- 51 Från det engelska språkets ståndpunkt avviker inte CARGO PARTNER från de grammatiska reglerna för detta språk och det är följaktligen inte heller ovanligt till sin utformning.
- 52 Ordet partner används med olika innebörd, bland annat inom området för tjänster, för att beskriva nära förbindelser mellan enheter eller ett partnerskap, genom att frammana positiva bibetydelser som förtroende och kontinuitet i detta avseende (förstainstansrättens dom av den 8 juli 2004 i mål T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen mot harmoniseringsbyrån (bestpartner), REG 2004, s. II-2837, punkt 23).
- 53 Ordet "cargo" anger att tjänsterna i fråga är transport samt emballering och förvaring av gods.
- 54 Det kan konstateras att orden "cargo" och "partner" är allmänna ord vilka inte kan särskilja sökandens tjänster från andra företags tjänster.
- 55 Vad avser varumärken som består av två eller flera ord, såsom det varumärke som utgör föremålet för förevarande tvist, krävs att man kan konstatera en eventuell deskriptiv karaktär, inte endast beträffande vart och ett av orden i sig utan även beträffande den helhet som de utgör. Varje märkbar avvikelse, i lydelsen av den ordkombination som föreslagits för registrering, från den terminologi som i de berörda konsumenternas dagliga tal används för att beskriva varan eller tjänsten, eller deras väsentliga egenskaper, kan ge denna ordkombination en särskiljningsförmåga som gör det möjligt att registrera den som ett varumärke (domen i det ovannämnda målet Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, punkt 40).

- 56 I detta fall finns inga uppgifter som tyder på att uttrycket ”cargo partner” på engelska skulle ha någon ytterligare betydelse på detta språk utöver att beteckna den partner som erbjuder tjänsterna transport, emballering och förvaring av gods. I förhållande till sina beståndsdelar, uppvisar kännetecknet CARGO PARTNER inga ytterligare egenskaper som skulle kunna medföra att kännetecknet, som helhet betraktat, för målgruppen kan särskilja sökandens tjänster från andra företags tjänster.
- 57 Sökandebolaget är förvisso registrerat i Österrike, ett tysktalande land. Eftersom det emellertid är tillräckligt att det finns skäl för avslag i någon del av gemenskapen för att ansökan om registrering av ett varumärke skall avslås, kan det konstateras att när det står klart att det föreligger registreringshinder i den engelsktalande delen av gemenskapen, är den eventuella förekomsten av ett sådant hinder även i andra delar av gemenskapen utan betydelse i förevarande mål (domen i det ovannämnda målet bestpartner, punkt 21).
- 58 Det kan för övrigt upplysningsvis nämnas att de båda orden ”cargo” och ”partner” kan användas på tyska med i allt väsentligt samma betydelse som på engelska.
- 59 Av detta följer att kännetecknet CARGO PARTNER ur målgruppens perspektiv saknar särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 med avseende på tjänsterna transport samt emballering och förvaring av gods.

- 60 Den av sökanden åberopade omständigheten att uttrycket CARGO PARTNER förekommer i dennes firma, föranleder inte en annan bedömning.
- 61 Det framgår av det ovan sagda att grunden avseende åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 skall ogillas.

Den andra grunden: Huruvida icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts

Parternas argument

- 62 Med sin andra grund har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden har frångått harmoniseringsbyråns beslutspraxis, genom att tillämpa ett avsevärt strängare bedömningskriterium på dennes ansökan än på andras ansökningar, och därigenom åsidosatt principen om icke-diskriminering. I detta avseende har sökanden åberopat att kännetecknen Finishing Partner, Partner Marketing, Partner Store, YOUR CULINARY PARTNER, INHOUSE-OUTSOURCING, TRANSEUROPA, alltravel, MEGATOURS, Data Intelligence Group har kunnat registreras som varumärken. Enligt sökanden skiljer sig dessa varumärken, i synnerhet Finishing Partner, inte i förhållande till kännetecknet CARGO PARTNER. Sålunda talar harmoniseringsbyråns praxis för en registrering av kännetecknet CARGO PARTNER som gemenskapsvarumärke.
- 63 Vid förhandlingen har sökanden gjort gällande att förevarande mål skiljer sig från vad som gäller i det ovannämnda målet bestpartner i tre avseenden. För det första avsågs i detta mål en specialiserad målgrupp medan målgruppen i förevarande mål utgörs av genomsnittskonsumerten. För det andra är bestpartner, i högre grad än

CARGO PARTNER, en slogan. För det tredje är ordet "best" en anvisning om det aktuella företags kvalitét, vilket inte är fallet med ordet "cargo".

- 64 Harmoniseringsbyråen har medgett att parterna i förfarandena inför denna har rätt att förvänta sig att, i sak, lika fall skall bedömas lika. Dock skall denna förväntan skiljas från frågan om parterna med framgång kan åberopa utgången i parallella förfaranden när granskaren vid harmoniseringsbyråen och överklagandenämnden, med beaktande av omständigheterna i fallet, i ett annat fall kommer till ett resultat som inte helt eller delvis överensstämmer med det första beslutet.
- 65 Enligt harmoniseringsbyråen har sökanden emellertid inte förklarat på vilket sätt de citerade, tidigare avgörandena från harmoniseringsbyråen kan jämföras med omständigheterna i förevarande fall.
- 66 Harmoniseringsbyråen har vidare hävdad att även om det skulle röra sig om likadana fall, har dess tidigare beslut inte några bindande rättsverkningar. I detta avseende hänvisar harmoniseringsbyråen till förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-106/00, Streamserve mot harmoniseringsbyråen (STREAMSERVE) (REG 2002, s. II-723, punkt 66), enligt vilken lagenligheten av de beslut som fattas av överklagandenämnderna enbart skall bedömas på grundval av förordning nr 40/94, såsom den tolkas av gemenskapsdomstolarna och inte mot bakgrund av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis.
- 67 Av detta följer enligt harmoniseringsbyråen att, om tidigare beslut varit oförenliga med gemenskapsrätten, dessa aldrig kan medföra att ett nytt beslut som är oförenligt med gemenskapsrätten skulle vara rättsenligt. Om de i stället är förenliga med

gemenskapsrätten och faktiskt avser likadana fall som det omtvistade beslutet, kan det senare endast ogiltigförklaras på grund av en felaktig rättstillämpning av förordning nr 40/94 och inte på grund av åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.

Förstainstansrättens bedömning

- 68 Det är tillräckligt att erinra om att motiveringen, avseende faktiska omständigheter och rättsliga överväganden, i ett tidigare beslut visserligen kan utgöra argument till stöd för en grund som avser åsidosättande av en bestämmelse i förordning nr 40/94, men att lagenligheten av överklagandenämndernas beslut icke desto mindre skall bedömas enbart på grundval av denna förordning, såsom den tolkas av gemenskapsdomstolarna, och inte på grundval av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis (domen i det ovannämnda målet STREAMSERVE, punkterna 66 och 69).
- 69 Det föreligger nämligen två tänkbara möjligheter. Om överklagandenämnden i ett tidigare ärende, genom att medge att ett kännetecken kan registreras som gemenskapsvarumärke, gjort en korrekt tillämpning av relevanta bestämmelser i förordning nr 40/94 och den i ett senare ärende, jämförbart med det förra, fattar ett motsatt beslut, skall gemenskapsdomstolarna ogiltigförklara detta senare beslut på grund av att tillämpliga bestämmelser i förordning nr 40/94 har åsidosatts. I detta första fall saknar grunden avseende åsidosättande av principen om förbud mot diskriminering fog (domen i det ovannämnda målet STREAMSERVE, punkt 67).
- 70 Om överklagandenämnden i stället i ett tidigare ärende, genom att medge att ett kännetecken registreras som gemenskapsvarumärke, har gjort en felaktig rättstillämpning och den i ett senare ärende, jämförbart med det förra, fattar ett motsatt beslut, kan det första beslutet inte åberopas till stöd för ett yrkande om

ogiltigförklaring av detta senare beslut. Det följer nämligen av domstolens rättspraxis att likabehandlingsprincipen endast kan åberopas när detta är förenligt med legalitetsprincipen (domstolens dom av den 13 juli 1972 i de förenade målen 55/71–76/71, 86/71, 87/71, och 95/71, Besnard m.fl. mot kommissionen, REG 1972, s. 543, punkt 39, förstainstansrättens dom av den 28 september 1993 i mål T-90/92, Magdalena Fernandez mot kommissionen, REG 1993, s. II-971, punkt 38), och att ingen till sin egen fördel kan åberopa en rättsstridig åtgärd som gynnat någon annan (domstolens dom av den 9 oktober 1984 i mål 188/83, Witte mot parlamentet, REG 1984, s. 3465, punkt 15, och förstainstansrättens dom av den 22 februari 2000 i mål T-22/99, Rose mot kommissionen, REGP 2000, s. I-A-27 och II-115, punkt 39). Även i detta andra fall saknar följaktligen grunden avseende åsidosättande av principen om förbud mot diskriminering fog (domen i det ovannämnda målet STREAMSERVE, punkt 67).

- 71 Av detta följer att grunden att harmoniseringsbyrån har frångått sin beslutspraxis saknar fog.
- 72 Av vad ovan anförts följer att ingen av de åberopade grunderna kan godtas, och talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skall således ogillas.

Rättegångskostnader

- 73 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, skall denne förpliktas att ersätta harmoniseringsbyråns rättegångskostnad, i enlighet med dennas yrkande.

På dessa skäl beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 september 2005.

H. Jung

Justitiesekreterare

J.D. Cooke

Ordförande